

INSERTIUNI:
se plătesc cu prețuri foarte
reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa
redacției și acelea nu se în-
poiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

ABONAMENT:
Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.
Pentru plugari—țărani pe an
4 coroane.
Pentru România și străinătate:
Pe an 16 franci.
Un număr costă 12 bani.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

„Valoarea” — la noi.

Mai în zilele trecute erau pline ziarile noastre cu «*Scrisoarea d-lui Dr. Ioan Mihu*», cele activiste îl aprobau unele intru toate, en bloc — cele pasiviste îl combăteau.

La «Gazeta Transilvaniei» îl mai și batjocoriră pe acest politician sărit în publicitate, ca un Deus ex machina!

Era însă interesant să cetești, cum «constatau» toate ziarile noastre, și cele cari sunt de alte vederi, că ce om de valoare colosală este acest mare (!) bărbat al Românismului!

Afară de «Gazeta Transilvaniei», celelalte foi, numai așa în mod mănșat, cu oare-care respect și frică se apropiu de acest mare (!) bărbat.

Unele ziare cari nu aprobau pășirea și vederile acestui nou politician, îl mai și rugau cu vorbe supuse, că fii bun d-le Dr. Mihu și mai revină asupra vorbelor ce ai scris, și fii bun revoacă ce ai scris, altcum recunoaștem, că ești un bărbat «calm», foarte cu multă minte și cu bani și mai mulți, ești toată nădejdea noastră, etc.

Noi cari nu ne închinăm la idoli, am simțit un fel de scârbă văzând atâta slugărnice mincinoasă în ovațiunile aduse de unele ziare, acestui politicoș.

Avem să motivăm că pentru ce?

Eată pentru ce:

Acest bărbat, de mulți, mulți ani absolute n'a luat parte la viața publică, unde din când în când au bărbații nostri prilej să-și ridice cuvântul întru apărarea intereselor noastre.

Această tactică e cu atât mai pécătoasă, pentru-că el pe diferite căi, deja pertractate de noi, și-a adunat destui bani, ca să se simtă «independent»!

Noi dar' pe lângă cea mai mare bunăvoință, ce ne-am impune față de acest domn, nu putem afla nici cu lampa lui Diogene fapte de acelea în praxa lui, care ne-ar face să-l considerăm de bărbat de destinațiune.

Noi valoarea bărbaților nostri nu o măsurăm după mărimea buzunarului.

Barițiu, Bănuț, Murășan, n'au avut atâtea parale, ei n'au stors din munca și sudoarea lui Ionuț Ștefănescu din Cugir vre-o 200.000 cor., cum a făcut-o D-rul I. Mihu, și totuși noi așa credem, că ei au fost bărbații nostri de valoare, ei merită să fie idoli nostri, ei cu simțirile, principiile și taptele lor nemuritoare.

Este de mare însemnătate pentru cauza noastră, că: *ce pretindem noi dela bărbații nostri capabili de a purta lupta?*

Pretindem oare numai, *ca să aibă bani?* — ori

pretindem, *că la toate ocaziunile și cu cuvântul și cu fapta să se manifesteze ca reprezentanții și apărătorii cauzei noastre?*

E de foarte mare însemnătate, ca să precisăm odată aceste pretensiuni, să se știe, că:

obștea nu se — închină la banii nimărui, ci se închină la simțămintele și faptele umane și adevărat valoroase a bărbaților sei.

Să treacă prin focul luptelor, arete-și bărbăția față în față cu adversarul, cine vrea să fie demn de frumoasa numire: «bărbat de valoare».

Adunarea „Ardeleni” fără controlă și fără opoziție.

La 27 Martie a. c. st. n. s'a ținut adunarea generală a mult lăudatului institut de credit și economii „Ardeleana”, fiind de față 5, zi: *cinci acționari, afură de 9 membri de direcțiune, 5 membri ai comitetului de supraveghiere și 3 funcționari.* S'a văzut și cu acest prilej câtă tragere de inimă au acționarii cătră acest institut și trebile lui. S'a dovedit până la evidență, că din numărul cel însemnat al acționarilor abea 5 au arătat interes față de mersul afacerilor, având toți ceilalți convingerea deplină, că grupei dominante, *prefăcută în clică, numai pe alte căi i-se poate pune stavilă.* Era o priveștiște tristă de tot și depri-mătoare, că însuși membrii scrutători și verificători au fost siliți a se alege din șirul direcțiunii, comitetului de supraveghiere și al funcționarilor, lipsind acționari apți pentru această chemare.

Dacă trebile «Ardeleni» ar fi normale, după cum se afirmă în «Tribuna», «Tribuna Poporului» și «Libertatea», în cari se face raport despre adunarea generală, atunci sigur s'ar fi prezentat mai mulți acționari și aceea nu ar fi fost așa sarbădă, încât însuși valorosul bărbat, — după așa un raport al direcțiunii publicat mai în toate foile române și împărțit, acum odată, destul de timpuriu și cu un conținut plin de posaune și laude la adresa sa, apoi cu atâtea propuneri de recunoștință, cari cuprîndeau și elernisarea lui, încă fiind în viață, prin acățarea portretului, — a fost consternat, când pe celea 20 canapele roșii abea ședeau 5, zi: *cinci acționari.*

În urma acestui desastru, lucru firesc, i-a lipsit și nimbul de a deschide adunarea generală cu o vorbire avântată, așa după cum bunăoară cel mai proaspet politician din Vinerea, sau după cum l-a numit oare-cine, «Mocsonyi Vine-renilor» știe să țină mai cu samă, în cele de ale economiei, finanțelor și a câștigurilor pe toate terenurile de geșeftării.

Dacă după barieră și la spatele seu nu ar fi avut 14 membri de direcțiune, comitet de supraveghiere și funcționari, *apoi zeu nici cele șapte cuvinte de deschidere nu ar fi avut cui să le adreseze.*

Pe lângă toate aceste Raportorul simbriaș al celor 3 foi mai sus numite, care se vede că nici idei nu are despre trecutul acestui institut, precum și despre aceea, cum s'au petrecut multe adunări generale de ale «Ardeleni», mai are cutezanța a afirma în public, că înfloritoarea bancă a reintrat în vechiul seu curs normal, pe care l-a avut dela înființare totdeauna, afară de anul trecut. Așa constatări sfruntate pot prinde la publicul din afară, care își trage înformări dela «Tribuna» și «Tr. Pop.» resp. dela peana simbriașe. *Cine cunoaște stările faptice și manevrările celui mai valoros politician proaspet este în curat cu situația și nu se lasă a fi tras pe sfoară de un popuță-agent-ziarist-Schreib-Moritz à la Pincescu.*

Când un omnibus, ca cel de sus, se încumetă a numi pe reprezentanții din a. tr. alor 1648 acții de-ale «Ardeleni» *reșorătorii*, apoi dacă se ia în băgare de samă, că încă alții proprietari a altor 1200—1400 acți s'au reținut respective în mod siluit au mers cu puternicii ocăruiirii din direcțiune, totuși cu drept îl putem numi și obraznic înververdat, care stă foarte departe

FOIȘOARA

Eu sunt soldat.

Eu sunt soldat.
Din vechiu, din neamul românesc,
Din moși strămoși Români,
Frumoasă țeară ni s'a dat;
Și eu s'o apăr datoresc
De ori-ce lifte și păgâni
Căci sunt soldat.

Eu sunt soldat.
Din vechiu strămoșii neclintit,
Din tată 'n fiu și rînd pe rînd
Pămîntul nostru-au apărut
Și lui viața și-au jertfit.
Eu lui jertfesc și trau și gând
Căci sunt soldat.

Eu sunt soldat.
Din vechiu strămoșii din nevoi
Și din restriști cu viața lor
O țeară mândră ne-au păstrat,
Nu pentru ei ci pentru noi.
Eu sunt al țării-apărător
Căci sunt soldat.

Eu sunt soldat,
Precum strămoșii din trecut
În scut schimbat'au pieptul lor
Și nouă Țeara ne-au lăsat;
Așa eu pieptul mi-l pun scut
Și las la cei din viitor,
Căci sunt soldat.

Th. D. Speranția.

Educațiunea femească.

Va să zică educațiunea femească trebuie să se înceapă încă din cea mai fragedă copilărie, pentru a fi pregătite pentru menirea lor în lume.

Neapărat, că asemenea educațiune se poate obține numai dacă noi femeile toate vom fi crescute și vom crește în aceleași principii, în aceleași sentimente, în aceleași vederi, căci altfel strică unele ceea-ce fac altele.

Înfundată în școli, cari chiar prin titlul lor de a crește fie savante, fie fete de salon, copila fixează în inima ei încă plastică ideea, că dinsa e ceva mai mult decât altele, care pe lângă învățatură mai câștigă și deprinderea de a purta grijă de menajul casei.

Sunt chiar multe mame, cari, deși dîsele bune gospodine, nu îndrumează și pe ficele lor în această direcțiune căci își închipuesc, că acestora, avînd instrucțiune, nu le mai șade bine să lucreze, lucrul rămînînd soartea fatală a femeilor fără cultură.

Multe din fetele astfel bine crescute își pierd apoi rostul după-ce ies de sub înrîurirea binefăcătoare și de sub ocrotirea inteligentă a familiei și intră în societatea blasă, unde femeia modestă e tractată fie ca hipocrită, fie ca proastă, căci inima ei încă castă nu poate suporta atmosfera înăbușitoare a vieții comune. Ele sunt crescute de tovarășele lor mai deprinse cu această viață, care le îndrumează, cum trebuie să se prezinte, ca să placă. Făcîndu-și apoi una alteia educațiunea, avem o societate compusă din oameni tot unul ca altul și ne învinuim unul pe altul.

Nu poate educatoarea singuratică să iease învingătoare față cu societatea întreagă, și noi Românele nu vom putea să ridicăm nivelul moral al societății decât dacă vom lucra toate la fel și cu același zel.

O reformă trebuie dar să se facă în întreaga educațiune femească.

Ori și care mamă preocupată de fericierea copiilor săi e cuprinsă de simțămîntul,

că își pierde copilul când îl scoate din casă spre a-l da la școală, căci e puternică înrîurirea educativă a societății, care în curînd stinge focul sacru din inimile tinere.

Tendința de a pune la îndoială până chiar și existența lui Dumnezeu, a ajuns la noi un fel de boală a tinereții. Băieții și fetele se iau în bătaie de joc, dacă se sfîsc a lua în deșert numele Domnului ori îndrăsnesc a se închina. E o nenorocire aceasta pentru băieți, căci acela, care se lapădă de Dumnezeu, încă mai ușor selapădă de părinți și de frați, de țeară și de neam și devine om, care numai de motive egoiste poate să fi determinat. Mai mare e însă nenorocirea pentru fete.

Mi-se cutremură gîndul la ideea, că inima femeii să fie atât de seacă, când la sinul ei se vor îngrămădi copilașii, la ușa ei vor bate nevoile, suferințele și boalele. De unde va găsi ea mîngăierea? de unde răbdare? ce are să-i dea tărie, dacă ea nu mai e pătrunsă de simțămîntul, că suferința și răbdarea îi curăță sufletul, o înalță și o pregătesc pentru o viață mai fericită?

O, fericită e femeia numai dacă, păstrînd farmecul dăruit ei de Dumnezeu, propagă bunele moravuri, și-și împodobește sufletul cu comori neperitoare ca blîndețea,

de prescrisele aspre ale pravilei, întru cât numai minciuni respândește și zizania o propagă ex profesio. Cu astfel de creaturi nu va ajunge nici un valoros zefirul imaginațiunii sale de care visează. Cu oameni de aceia, cari cu puțin mai înainte ziceau: *că cutare om cu stare și valoros trăește în detremântul poporului român; că caracterul lui este zăb zero și pe atare caracter se....* nici când nu-și va ajunge mărirea închipuită, din contră, sosi-va și timpul, când chiar aceia îl vor urgisi, pentru-că atari însușiri perverse sunt apte de așa ceva, ba s'au și folosit deja în stil mai mic.

Cine pretinde corectitate, cine condamnă protegierea numai a unora din o societate scutită și prin lege, și cine contribuie la stîrpirea lucrurilor stângace, apoi cine dorește ca numai capacitatea, și nu prostia, să fie în conducerea unei societăți cinstite și cine se nizește, pe basa principiului binelui de obște, a promova interesele unei societăți în favorul tuturor, acela să fie timbrat de răsăritor? Așa o judecată sclintită se poate face și aduce numai din partea unor înrătățiți, cari cu morala și perceptorile creștinești nu au avut nimic nici când, nici în mănecă, nici în clin.

Când arăți cu degetul la multe incorectități și ceri delăturarea lor în o adunare de tovarășie, în care pricinuiții recunosc înșiși multe omiteri și pașii greșiți, oare o atare procedură este compromitere? Aceasta încă dovedește o hăbăucie din partea celui, care o numește atare. Un institut poate fi compromis numai în fața unui for competent justițiar, firește dacă sunt motive reale.

Grupul turbulent, zice raportorul, a rămas departe de adunare. Așa se vede, că chiar și această procedură nu le-a plăcut celor dela cărma „Ardeleni”.

La adunarea din anul trecut am fi avut într'adevăr motive să fim turbulenți, atunci când un membru de direcțiune, un fondator însemnat a fost dat afară din direcțiune, pentru-că nu a mai putut suferi multe lucruri întortocheate, fără al cărui concurs abea s'ar fi putut înființa acest institut înainte cu 16 ani.

Acum, când grupul de turbulenți și-a înființat un alt institut, oare pentru-ce nu își ține potaia raportorul? oare direcțiunea pentru-ce nu a omis epitelele din raport la adresa aceluia?

Grupul, de care nu încap, își are și azi acțiunile în mână, prin urmare oarecare drept de controlă încă tot posedă. Numai de acesta a voit a se folosi în prețuia de adunare, însă noul director a denegat a pune la dispoziție actele și cărțile referitoare la Bilanțul din anul trecut, celor doi acționari. Nici chiar pentru această neurbanitate, dictată poate de omul valoros, nu ne-am răsărit. Ce va mai urma, vom vedea! Că adunarea generală a »Ardeleni« a avut parte și de plictiseală, reiese din împrejurarea aceea, că la propunerile făcute din partea direcțiunii, referitoare la eternizarea fostului ei director, între cei 5 acționari nu s'a aflat nici unul, care să fi zis barem un cuvânt și așa posanele au rămas cu deservire neamintite în firul adunării.

Suntem curioși acum la istoricul acestui institut, că adevărat în ce chip se va redacta. Pentru-că autorul trebuie să tragă cont de toți factorii și de toate împrejurările, câte s'au perondat pe lângă acest »fagure de miere«. Institutul »Ardeleana« stă în strinsă legătură cu starea materială a multor oameni valoroși și nevaloroși, ear' istoria acestuia nu credem să fie compusă după teoriile lui Hundsdörfer sau altor mistificatori.

CORRESPONDENȚA.

Onorată Redacțiune!

Duminecă în 10/23 Martie a. c. după terminarea stei Liturgii, s'a celebrat în biserica noastră gr.-or. din Hunedoara, parastasul de 40 de zile, întru amintirea neuitatei și mult regretatei de toți Tiția Moisin născută Rimbașiu, fostă membră a comitetului Reuniunii femeilor române din loc.

Din incidentul acesta, corul vocal al bisericii noastre gr.-or. din loc, întrunit în număr complet, a executat atît cântările liturgice, cât și cele funebrele, — sub conducerea d-lui învățător Ilie Mihaie.

În ce privește săvîrșirea actului funebru la acest parastas, părintele local, dl George Oprea a fost la înălțimea chemării, sale.

Eșind la mormântul decedatei, în prezența unui public numeros, și de diferite confesiuni și societăți,

dl părinte a rostit o cuvîntare acomedată, care prin cunoscuta sa oratorie a stors lacrimi din ochii celor de față, cu deosebire când a accentuat marinimoasele fapte și bunătatea inimii repozate, Tiția Moisin.

Unul din cei de față.

Doi călugări și-o codiță.

Oradea-mare, Martie.

Ilustritatea Sa dl Iosif Goldiș, episcop al Aradului, fiind cam bolnav, de vre-o șase săptămîni se află în Tusculanul seu din Ronteu, lângă Oradea și n'a putut participa nici cu deputațiunea, care s'a dus cu Memorandul, privitor la Mănăstirile comune cu Sârbii.

P. S. Sa n'a fost la Pesta, după cum au scris unele foi străine și după ele și cele românești.

*

Episcopul Iosif Goldiș plecând dela Arad, a încredințat pe P. C. Sa archimandritul Augustin Hamsea, cu presiderea ședințelor consistoriale, precum și cu rezolvarea afacerilor presidiale. Când P. S. Sa a făcut pasul acesta, l-a făcut convins fiind, că dl Hamsea, ca om conștient, va aduce în ordine stările destrăbălate din consistoriu, unde Ciorogariu numai joc își bate de frumoasa chemare ce o are ca referent școlar.

Clicașii însă în loc să se pună pe lucru, după cum sunt informat, s'au dat unui și mai strajnic dulce farniente, neavînd alt ce de lucru decât, că la zi întâiu să se presinte cu cvitele pentru salariu.

Că adunătura mangro-ciorogă ristă într'adevăr e așa, după cum am descris-o, reiese evident și din interviul pe care un raportor dela »Szabadság« de aici l-a avut cu P. S. Sa Goldiș. Raportorul, om de-a lui Mangra, cu care se întâlnește la rachiu, a întrebat pe P. S. Sa cum de n'a numit pe Mangra vicar general? P. S. Sa a răspuns:

„Între accia, cari m'au ales (între cari și Mangra & Ciorogariu) sunt și de accia, cari cred, că sunt obligat să merg după cuvîntul lor. Dacă aș face aceasta, atunci ar înceta toată rînduiala și disciplina”.

Un alt gazetar ungar, care a convorbit cu S. S. Sa, iată ce scrie în ziarele maghiare („E-s”, „Aradi Közlöny”, „Szabadság”, etc.) „Pe episcopul Goldiș aceste chestiuni (între cari calumnia miserabilă a lui Ciorogariu din ultimii nri ai »T. P.«) peste măsură îl neliniștesc și s'a cătrănit mai ales pentru aceea, că „Tribuna Poporului”, prin acțiunile ei față de toți, provoacă continuu frecări, certe și neînțelegeri. Numita foaie, după Goldiș, a dărimat pacinica bună împreună conviețuire din eparchia Aradului”.

Așa caracterizează activitatea »T. P.« (Mangra, Ciorogariu, Russu) însuși P. S. Sa dl episcop, care în anii din urmă a avut privilegiu destule de a-i cunoaște bine pe clicașii, cari au întors eparchia Aradului cu fundul în sus. Preoții și învățătorii din diecesă tragă consecințele din caracterizarea făcută de P. S. Sa și cu banul lor nu mai susțină o foaie murdară și pe niște zavistnici ca Mangra, Ciorogariu ori pe Russu, care până și banii meniți pentru alții i-a estorcat și păpat prin voiajurile sale.

*

Călugărul Mangra, pe care numai pe-deapsa lui D-zeu ni-l'a adus pe cap, în loc să-și pună sacul cu cenușe în cap continuă cu munca de sobol, cauzând astfel P. S. Sale o neliniște colosală.

Ați scris și D-Voastră, că Mangra a colindat pe la Pesta. La început și eu ca și D-Voastră credeam, că Mangra va fi stors dela P. S. Sa îngăduința, ca să se ducă e în Pesta — episcopul fiind indispus — și să exprime el omagiile în numele eparchiei.

Credința n'a fost întemeiată, căci, după cum m'm informat din cel mai autentic isvor, P. S. Sa nu a însărcinat pe Mangra să meargă la Mai. Sa și la guvern, ba zvezecul Mangra a fost atât de nesubordinat, încât nici nu l-a avisat pe P. S. Sa că se duce la Pesta, S. S. Sa aflînd din ziare s'a revoltat de pasul ticălos al lui Mangra și aceea ce e ușor de priceput, P. S. Sa va avea acum să sufere neplăceri, pentru-că Mangra, mergînd în Pesta, a compromis autoritatea episcopescă, și a adus batjocură pe diecesă. De compromiterea lui Mangra nu mai vorbim, căci omulețul acesta nu mult are de pierdut.

*

Necăjit de nesuccesul voiajului seu, Mangra împreună cu uneltele mișelești ce le-a lăsat la Arad, turbă acum de mînie și din sinul clicei a eșit până și acusa infernală, că episcopul e nebun, întocmai cum odinioară îl făceau »apostat« și de spinare vreau se-l dea afară din sinod.

După toate acestea întreb: diecesa Aradului până când va mai răbda infamiile clicei, ear' foaia de closet a clicei până când mai avea-va întiere și în câte o casă cinstită românească?

Rip-Rap.

NOUTĂȚI

— **Iubileul episcopului Pavel.** Preasfinția Sa episcopul rom. gr.-cat. Mihail Pavel din Oradea-mare, împlinind 50 ani de când e preot, diecesa Orășii a sărbătorit cu mari solemnități această memorabilă zi în viața episcopului ei. La liturgia festivă servită în catedrala din Oradea a asistat, alături de alte persoane de distinsă poziție, și cardinalul Dr. Schlauch Lörinz, episcopul romano-catolic din Oradea-mare. Iubilantul însă, modest și nerivnitor de sărbătoriri, cum totdeauna a fost, s'a retras din fața sărbătorilor la tusculanul seu dela Stăna-de-Vale.

M. Sa Monarchul, în legătură cu o preagrațioasă scrisoare de felicitare i-a conferit ordinul *coroana de fer cl. I.*, cu care distincțiune e împreunat și *baronatul*.

*

— **Un act de pietate.** Administrațiunea mesei studenților români din Brașov a luat hotărîrea, ca în fiecare an să celebreze cu un parastas solemn memoria acelor fericiți repositați în Domnul, pentru a căror odichnă

sfiala, iubirea de muncă și duioșia față cu deaproapele ei. Numai atunci poate să fie cu adevărat iubită, căci cea mai oferită natură se va înmuia la căldura inimii ei.

A fi fericit este cel dintău și cel mai tare sentiment, pe care și-l dorește ori și care inimă omenească. Sentimentul acesta însă femeia numai din ea însăși poate să-l aibă.

Cea mai mare parte a omenirii caută fericirea în aparențe, mai ales în bogăție, și multe fete tinere își închipuiesc, că numai într-o casă mare, cu bani mulți, luând parte la baluri și la concerte și fiind găsite în toate exagerate și atrăgătoare, încunjurate de slugi supuse și dănd mese bogate se vor simți în adevăr fericite. Adevărul e însă numai că cei lipsiți de judecată le vor crede fericite și le vor invidia. Educațiunea are dar să liniștească fantasia excitată a fetei tinere, arătînd cum de cele mai multe ori sub pozoabele grele geme o inimă strivită de patimi, de dureri și de griji, de invidie și de ură, care, ne mai putînd să-și găsească consolarea în religione, se aruncă în vîrtejul plăcerilor sgomotoase, ca să uite sbuciumările, în care se află.

Nu în bani, nici în străluciri stă adevărata fericire, ci în liniștea sufletului și în pacea casei tale.

Și femeia e la locul cel dintău chemată a întemeia pacea familiei prin iubirea ei neșovăitoare. Iubirea o face harnică, neadormită, mereu preocupată de binele tuturor, doritoare de a face viața plăcută împrejurilor ei, iubirea o ajută să-și facă cu plăcere datoria, să fie blîndă și răbdătoare, să se stăpânească pe sine și să fie gata de a se jertfi pentru alții, un înger al Domnului în mijlocul oamenilor.

Toate aceste nu sunt lucruri, cari se pot învăța din carte, ci virtuți cari se sîdesc în inimă prin deprinderi conduse cu înțelepciune. Cum am putea să le sădăm, dacă limităm viața copilei numai la învățătură seacă, ba fi mai și strivim sufletul împintînd-o cu premii și deprinzînd-o să trăiască în continuă dușmănie cu concurențele.

Trebuie să le dăm fetelor iubirea și încrederea noastră, să le îndrumăm a se iubi unele pe altele, să le lăsăm a se ajuta între ele și a se îngriji la casuri de boală, să le dăm mulțumirea de a servi pe cei-ce ostenesc pentru binele lor și de a găti mîncări pentru ei, să le deprindem a jertfi din orele lor de distracțiune spre a săvîrși lucruri mai grele, dar cu scop bun. Trebuie, într'un cuvînt, să le pregătăm pentru sarcina grea, pe care vor avea s'o poarte în viața lor.

Toate acestea numai prin cultivarea simțimentului religios putem să le ajungem cu destulă siguranță. Nimic ce e bun nu e greu pentru femeia religioasă, fiind-că simțimentul religios o îndeamnă spre bine și-i dă tărie, ca să înfrunte greutățile și să respingă tentațiunile. Ea transmite și soțului său pornirea spre bine și-l face să simtă, că în mîinile lui Dumnezeu stau toate, averi și pagube, sănătate și boală, nevoi și bucurii, și că pe el îl mulțumim purtînd grija de noi înșine și de ai noștri.

Putem noi femeile să ridicăm societatea ori s'o ducem spre ruină, căci noi creștem pe viitorii ei membri și ne-edată și puțința de a stăpîni pe soții noștri și de a-i mîna fie spre bine, fie spre rău.

Nu ni-se cuvine însă să îndrumăm spre reforme sociale; își face fiecare datoria la căminul său, și dacă toate știm să fericim pe ai noștri, întreaga societate e fericită. Întrebarea e dar, cum are să-și crească fata ori și care mamă, dacă o iubește și ține, ca ea să poată găsi în viața maximul fericirii omenesci posibile, și cari sunt povețele, pe cari are să li-le dea ca un fel de canon al vieții.

Ținînd seamă de natura femeii și de pozițiunea ei în societate, ele nu pot fi decât următoarele:

1. Fii mai presus de toate, cu frica lui D-zeu și fă numai ceea-ce lui îi este plăcut
2. Fă-ți datoria chiar și cătră cei-ce nu și-o fac pe a lor față cu tine.
3. Dă-le dovezi de iubire chiar și celor ce te mîhnesc.
4. Nu abusa de iubirea altora cerînd să faci ce dorești, ci lasă-le celor ce te iubesc mulțumirea de a te îndatora.
5. Nu face de dragul nimănui ceea-ce după convingerea ta nu e bine.
6. Stăpânește-ți toate pornirile, căci numai bunul cumpet e virtute.
7. Adună și păstrează, ține rîndueală și curățenie, nu lăsa să-ți între sîrăcia și boala în casă.
8. Supoartă greșelile semenilor tăi și ține seamă de virtuțile lor.
9. Nu lăsa să între bănuială neîntemeiată în inima ta, căci mai bine e sufletului să fie înșelat, decât să năpăstuești.
10. Fii nepărtinitoare și iartă când judeci.
11. Nu grăi de rău pe nimeni și nu-ți da părerea fără ca să fii dumerită asupra împrejurărilor.
12. Fii înțeleaptă, ascundeți secretele în inima ta, și nu sta de vorbă cu cei-ce te ispitesc ori vorbesc despre lucruri scandaloase.

Eleonora Slavici.

de veci s'au făcut de rude și amici pioși donațiuni (în loc de cunune trecătoare) pentru masa studenților. Primul parastas, la care vor asista toți elevii școalelor, se va celebra anul acesta Duminecă la 31 Martie st. v. la orele 10 a. m. în Biserica Sflui Nicolae din Scheiu (Brașov).

La acest act de pietate Direcțiunea școalelor medii gr.-or. române din Brașov invită pe toți sprijinatorii în viață a mesei studenților.

— **Marinimositatea Burilor.** În opinia publică engleză a produs adâncă impresie telegrama generalului Kitchener, prin care a raportat guvernului, că Delarey a lăsat liber pe lordul Methuen, fără nici o condiție. Aceasta a impresionat cu atât mai mult opinia engleză, cu cât se aștepta, ca Delarey să pue condiții: eliberarea lui Cronje de pildă, sau a lui Krutzing. Drept răspuns la această marinimositate guvernul englez va sista procesul împotriva lui Krutzing, prinsoner al lui Kitchener și care avea să fie osândit la moarte.

Transvaal. Se pare că pe câmpul de război e pe cale de a se face schimbare. Generalul Wolseley a plecat din ordinul regelui în Africa-sudică, ca să studieze situația și să raporteze. Dela raportul ce-l va prezenta, se va hotărî apoi continuarea sau încetarea războiului. După altă versiune misiunea lui Wolseley ar fi să cerce un mijloc pentru încheierea unei păci onorabile. În legătură cu aceasta se anunță, că patru membri ai guvernului transvalian au sosit la Pretoria și apoi după-ce au conferat cu Kith-ner, au plecat mai departe în Oranje. Se susține, că un membru al cabinetului englez ar fi declarat, că războiul se va termina în curând, dar nu cu victoria Englezilor.

— **Dela școalele de cadeți.** Pentru public aflăm de bine a da știrea, că cu începutul anului școl. 1902/1903 (21 Sept.) se vor primi în cursul I. al școalei de cadeți ces. și reg. de infanterie din Sibiu 40 aspiranți, respective în urma unei depărțări unii și în cursul II. și III.

Pentru susținerea în cursul I. se recere absolvarea celor 4 clase a unei școale reale, gimnasiale sau a clasei a IV-a a unei școale civile ungurească. Taxa de întreținere e conformă condițiunii părinților 300, 160, 24 cor. pe un an. Celelalte condițiuni și determinări despre concipiarea petițiilor se cuprind în »Condițiunile de primire la intrarea în școalele de cadeți ces. și reg.« (Se poate procura la cea mai proximă școală de cadeți — sau în limba română la »Tipografia« societate pe acțiuni în Sibiu — pentru prețul de 40 bani și porto postal).

— **Sesiunea generală a Academiei Române** s'a început Marți (25 Martie st. n.) sub prezidiul vice-prezidentului Iacob Negruzi. Dintre membrii dela noi participă la ședințe dd. Dr. Atanasie Marinescu (Sibiu) și Iosif Vulcan (Oradea-mare). Membrii Florian Porcius (Rodna), *Ivan cav. Pușcarin* (Bran) și Preasfinția Sa episcopul Nicolae Popea (Caransebeș) și-au justificat absența prin bătrânețe și morb. Membrii Vincențiu Babeș (Budapesta) și Ioan M. Moldovan (Blaj) nejustificându-și încă absentarea, se crede că vor merge la ședințe mai târziu. — Primul act al sesiunii a fost trimiterea unei telegrame de condolență reginei Elisabeta la Segenhaus din prilejul răposării princese i Maria de Wied, mama reginei.

— **O moștenire de 90 milioane lei.** În satul Turcheș, de lângă Brașov, se află un bătrân anume Ioan Deianu. Acesta a avut un frate, care acum 20 de ani a plecat dela casa părinților în America, spre a-și găsi norocul. Era un tânăr, după cum spun astăzi rudele sale, vioiu și plin de curaj.

După doi ani de ședere în New-York, Deianu a scris fratelui său că se află foarte bine și câștigă bani mulți.

De 18 ani însă Ioan Deian n'a mai primit nici o scrisoare dela fratele său.

Acum câte-va săptămâni dl Nicolae Deianu, antreprenorul cantinei dela fabrica de chibrituri din București, care este fiul bătrânului Ioan Deianu, a cetit într'un ziar din

New-York, că a murit acolo milionarul Deianu și că toată averea în valoare de 18 milioane dolari, adică 90 milioane lei, este administrată de statul american, din cauză că până acum nu s'a aflat nici un moștenitor.

Di Deianu, imediat ce a cetit această informațiune, și-a adus aminte, că acest Deianu trebuie să fie unchiul său, plecat din satul Turcheș acum 20 ani.

Fără a pierde mult timp, după ce s'a înțeles cu sora sa Anica Deianu, servitoare la palatul justiției din București a plecat la Turcheș. Aci a adunat documentele necesare, prin cari să probeze, că este rudă aproape cu Deianu din New-York.

Fericitul moștenitor a angajat 2 avocați din Sibiu și împreună cu aceștia va pleca săptămâna viitoare la America.

Cei doi avocați au luat pe seama lor toate cheltuielile ce se vor face cu acest senzațional proces.

— **La școala de cadeți pentru pioniri** din Hamburg a. D în Austria-de-jos se primesc la începutul anului școlar 1902/1903 vre-o 50 de elevi în cursul I. Se cere absolvirea a 4 clase gimnasiale, reale sau civile cu succes cel puțin bun. Taxa școlară e numai jumătate ca la celelalte școale de cadeți. Cei-ce vreau informațiuni mai amănunțite, să se adreseze la comanda școalei.

— Pentru de a primit în *academia de marină* din Fiume se cere etatea dela 14—16 ani pentru cursul I., 4 clase gimnasiale sau reale și un atestat dela un medic de marină, care să dovedească deplina sănătate a candidatului. Petenții trebuie să se supună și unui examen de primire.

— **Sfârșitul unui proces mare.** În zilele trecute comunitatea bisericii gr.-cat. din Arad a câștigat procesul contra orașului Arad, care și-a vindicat sieși intravilanul vast, pe care se află azi capela gr.-cat. din Arad. Prin câștigarea acestui proces, pierat din partea bisericii cu multă chibzuială de dl adv. Dr. Stefan C. Pop, comunitatea gr.-cat. din Arad, a ajuns în poziție de a-și putea ridica o biserică nouă, căci actuala e veche. Judecătoria recunoscând dreptul de proprietate al locului ce se extinde din str. Deák Ferencz până în str. Bisericii comunității bis. gr.-cat., aceasta a și procurat planul edificării, care azi e gata și s'a și prezentat primăriei Aradului. După acest plan atât câtră str. Deák cât și câtră strada Bisericii se va ridica câte un palat cu 3 etaje. Intre aceste două palate se va zidi biserica, ear' pe de lături, în curte se vor ridica niște edificii pentru bazar. Atară de astea în edificiu se va rezerva locuința pentru paroh și învățător, precum și locul pentru școală. Până-ce biserica își va amortisa împrumutul ridicat pentru edificare, orașul Arad ca patron al bisericii gr.-cat. se va îngrijii de ținerea în bună îngrijire a bisericii și școalei gr.-cat. Dorind deplin succes realizării planurilor frumoase ale comunității gr.-cat. din Arad, nune putem reține de a nu ne cunoaște meritele incontestabile ale actualului paroh și protopop, dl George Telescu, care cu un zel statornic a muncit, ostent și jertfit pentru biserica de sub a d-sale păstorire. — D.

— **Investigație la pretura din Hăl-magiu.** Comitele comitatului Arad, la plânsoare, mai multora din cercui pretorial al Hăl-magiului, a ordonat investigație contra protopretorului Dr. Lengyel Sándor, în cauza mai multor irregularități și abuzuri de puterea oficială.

— **O familie talentată.** În Uj-Sóve a murit preotul reformat (calvin) Al. Venețianer. Un frate al lui e rabin în Ujpécs, aultul preot romano-catolic într'altă comună. Și apoi să mai zică cineva, că Jidanii nu sunt talentați.

— **Minuni de ale naturii.** În comuna Bucium, pretura Orăștiei, economul Izdrail Ivănescu a scos din o oaie un miel cu 2 capete și 7 picioare. Oaia nu putea să fete, după cercetare, numitul econom a aflat, că mielul are 2 capete, din care pricină nu poate făta. A aflat cu cale a tăia capul lateral, care era deja afară și a scos mielul.

Acela era mai dezvoltat ca alți miei obișnuiți și avea din grumazi crescut un al doilea cap, în spate avea două picioare împreunate laolaltă în lăgime de 5 cm., ear restul de 15 cm. desfăcute unul de altul și întocmai ca picioarele dinainte. Deasupra coadei se află al 7 picior în lăgime de 20 cm.

Mielul scos din oaie, cu capul lateral tăiat, a mai trăit ca 2—3 minute.

— **O invențiune importantă.** Precum invențiunile armelor de ucidere în război, nu încetează și se întind cât mai mult, s'a găsit și un om milos, care să se gândască la mijlocul prin care mortalitatea să fie mai puțină. Așa în Petersburg, un croitor, care după nume este polonez, a prezentat Țarului un costum de haine, lucrat din materie de mătasă, prin care n'ar putea pătrunde glonțul.

În'adevăr, se știe, că mătasa este un apărător bun al corpului omenesc contra trăsnetului; și tot așa poate fi și contra glonțului; numai costul unor asemenea haine de uniformă militară pentru soldați va fi prea mare.

— **Concurs.** În scopul zidirii bisericii *catedrale gr.-or. din Sibiu*, cu suma preliminară de 369.080 cor. 14 fileri, prin aceasta se publică concurs.

Planurile, preliminarele de spese, condițiile generale și speciale de licitare se pot vedea în cancelaria consistoriului archidiecean str. Măcelarilor Nr. 45, până la 19 Aprilie st. n. a. c., în orele oficioase, de unde licitanții pot primi și blanchete pentru compunerea ofertelor.

Oferte se primesc numai pentru *zidirea întreagă*, și numai dacă corespund întru toate condițiilor de licitare — până la 20 Aprilie st. n. a. c. la orele 12 din zi și sunt a se înainta la presiul consistoriului archidiecean în Sibiu.

— **Serată-reprezentare în New-York.** În cursul acestei iernei a avut loc la New-York, în saloanele d-nei și d-lui Frederic S. Goodvin, ziarist, o prea frumoasă serată-reprezentare românească. S'a reprezentat pe o scenă improvizată »Serbarea Paștilor în România« și »O nuntă țărănească«, cu toate dansurile naționale. Ca uvertură orchestra a executat »Nunta țărănească« de Louis Wiest, apoi diferite arii românești și valsuri de Ivanovici. Toți invitații, vre-o 200 la număr, purtau costume românești. Ziarele americane au scris lungi dări de seamă, însoțite de ilustrații, asupra acestei serbări, care a avut un succes din cele mai deservite.

— **Furtună și grindină.** Marți după amiază în Budapesta a fost furtună de vară, cu tunete și grindină, care a durat cam un pătrar de oră. — În aceeași zi seara a fost furtună cu tunete, fulgere și grindină mare în Agria.

— **Vițel monstru.** O vacă a lui Grigorie Pirjol din Dirmotești (județul Muscel, în România) a fătat un vițel cu două capete. Vițelul trăiește.

— Cum se pot desvâța caii de năravul de a fi sperioși. Caii sperioși îi putem desvâța de acest nărav rău, dacă obiectele de cari se sperie le punem înainte ca să le miroasă. Aceasta trebuie făcut mai de multe ori, dacă se întâmplă să se sperie, nu trebuie bătui, ci din contră să fim cât se poate de prietenoși cu ei și arătându-le imediat obiectele de cari s'au speriat, după modul arătat mai sus, îi vom desvâța de acest nărav rău.

— **Un hoț, care strănută.** D-na Floarea D. Florescu, negustoreasă de mărunțișuri în calea Griviței (București) a închis eri sara prăvălia și s'a dus să se culce. De abea se suise în pat, când aude sub pat un strănic strănutat. Speriată de acel sunet, femeia a sărit din pat și așa de delicat cum era îmbrăcată, a alergat în curte strigând ajutor. Au venit vecinii și gardistul postat în stradă. Toți au intrat repede în casă și au căutat sub pat. Acolo, ghemuit și tremurând, sta un nenorocit sdrențuros. Scos

de sub pat, cu forța, vizitatorul inoportun al d-nei Floarea, a declarat că se numește Anghel Petrescu, are domiciliu în strada Ignatiu și pătunsese în camera de locuit unde a fost găsit, cu intenția de-a lua câte-va obiecte, pentru-că e om sărac. I-a fost frig suc pat și a strănutat, stricând astfel planul lui și liniștea d-nei Floarea. Acum Anghel Petrescu se încălzește în arestul poliției.

— **Călătorie pe coperișul trenului.** Hahnel Ferencz, calță de tâmplar, nu a căpătat de lucru în Vêrșet, bani încă nu avea. S'a gândit omul ce să facă în loc străin? S'a decis în fine se plece acasă în Seghedin. Cum însă lescae nu avea în buzunar, a născocit un mod de-a călători »gratis și franco«. Duminecă seara la plecarea trenului din Vêrșet s'a căfărat pe coperișul unui cupeu, unde culcându-se ca ciobanii, s'a făcut cât se poate de comod omul. Trenul mergea. Urându-i-se omului s'a pus se șadă, a aprins o țigaretă, apoi și-a desfăcut merindea — cu un cuvânt, — cu un cuvânt, ca în casă. Drumul era lung, noaptea pustie, nu mai știa ce se făcă. A început încetinel a fluera — de urât. Cum însă făcut este omului să-i crească poftele — așa și Hahnel din ce în ce s'a trezit fluierând cât se poate de bine. Pe călătorii de desubt, deși călătoriau clasa I. să aibă comoditate și tichnă, îi conturba Hahnel. La o gară un domn gras eșindu-și din răbdare a luat la întrebări conductorul. Din vorbă'n vorbă, dar' la înțelegere nu ajungeau, căci nimănui nu-i trecea prin minte secesionista călătorie a lui Hahnel. La gara Szörög, conductorul a cercețat cu deamănuntul și l-a aflat pe pricinașul călător lungit ca pe iarbă verde. Hahnel a fost imediat interogat, dar' justificându-se în de-ajuns l-au eliberat, susținându-și autoritățile dreptul pentru consecunțele călătoriei — »gratis și franco«.

ECONOMIE

Economie, comerț, industrie.

O coșniță de albine.

Bunul Dumnezeu nu cred se aibă viețuină mai ieftină și totuși mai folositoare de cât blânda și sirguincioasa albină. Zece jugere de pământ nu aduc atâta venit unui econom, cât aduc bună-oară 40 coșnițe de albine. Și te miri totuși, că abia se află gazdă, care să aibă albine în grădina lui. Rău, de tot rău!

Și oare pentru ce? Lucrul e ușor de înțeles. Când Petru era mititel, tatăl său n'avea albine, băiatul nu le-a cunoscut, nu s'a îndătinat cu ele, și e lucru de toți și de mult cunoscut, că ce Ghiță n'a învățat, cu greu o să știe George. Avem lipsă va să zică de a ne îndatina deja din tinerețe cu ori-ce lucru, dacă vrem să nu ne fie greu la bătrânețe. Atunci ne vom deprinde numai cu drag cu ceva, dacă am început de vreme cu lucrul. Și numai lucrul cu drag făcut are binecuvântarea lui Dumnezeu.

Sunt foarte mulți, cari nu îndrăsnesc să cultiveze albinăritul, de oare-ce se tem, că-i vor pișca albinele. Teama aceasta e fără temei. Căci trebuie să știe ori-ce om, că albinele nu împung pe nime, dacă le lasă în pace. Mai se vă spun una, că albina își cunoaște stăpânul și familia, de cari nu se atinge. Sunt albine, cari am putea zice, că cunosc mai bine pe om decât mulți oameni chiar. Am fost de față, când odată un copilandru al unui stăpăr mătura cu mâna goală albinele într'o coșniță, fără să-l fi pișcat. Pentru ce? Pentru-că l'au cunoscut.

Să nu începem numai decât cu albinărie mare. E destul la început o coșniță. Locul să fie numai bine astupat și să nu fie friguros.

Lucrul să meargă cam așa: Prășitorul are un copil de 10—15 ani, acesta va da din vreme în vreme și de grija albinelor. Astfel se dedă copilul cu albinăritul. Pe lângă dânsul mai ține economul un slugitor, din care și de la dânsul să învețe, ce are de făcut omul cu albinele. Când vine vremea,

economul nostru se pune și mai cumpără o coșniță, ceea-ce are se o facă nu numai pentru binele său, dar chiar și pentru al copilului, căci bine știm, că părinții de cinstă trăesc și pentru binele copiilor, precum au trăit ai sei pentru densusul.

Coșnița aceasta la an se sporește și roiește. Din una vor fi două-trei. În celalalt an se sporește iarăși fiecare coșniță. Acuma vom avea nu numai spor, ci vom avea și câștig: mierea. Din câștigul acesta ne putem acăpăra un fel de căsuțe pentru albine, și așa mai departe.

Și ce deprindere frumoasă e albină-ritul! Pe cum crește copilașul, se sporesc și albinele. În vremea aceasta se mai duce pe la un alt stupar mai cu nume și învață dela densusul câte ceva, de ce mai are lipsă. Cu timpul din copil va fi fecior și în urmă stăpân de sine stătător, care până la vremea aceasta s'a datat într'atâta cu albinăritul, în cât nici desvêța nu-l mai poți. Și nu e mirare, căci mierea se cumpără pe bani buni.

Băgați bine de seamă, dragilor mei, că pământul vostru devine tot mai mic pe mâna urmașilor vostri și că trebuie prin urmare se vă gândiți de vreme, ca puținul pământ se aducă toșuși venit îndestulitor; unul dintre cele mai sigure și mai fără trudă venit e albinăritul. Agonișiți-vă dar albine și dedați-vă și voi și copii voștri cu albinăritul.

Sfaturi pentru stupari începători.

1. Să nu se înceapă stupăritul cu un număr prea mare de albine și să se înmulțească populația stupului cu măsură.
2. Să nu se deschidă stupii de mai multori pe zi.
3. Să nu cerce nimeni se inventeze un stup, nici să-l contrafacă, dacă nu la mânăit timp mai îndelungat spre al cunoaște pe deplin.
4. Să nu se creadă, că știe tot, căci altfel se va comite greșelile cele mai mari, atunci când se bănuște mai puțin.

5. Să nu se vinde mierea la străini, dacă nu se știe cel puțin că sunt oameni cinstiți.

6. Să nu se sufere în mierea proprie nici cea mai mică necurățenie.

7. Să nu se vândă marfa proastă sub aparența ieftinității, ci numai mierea cea mai bună și cea mai aleasă. — Poporul.

Glume.

András bácsi trage o sfântă bătaie băiatului seu, pe care l'a surprins cu o țigară în gură.

— Bagă de seamă să te mai prind și altă-dată.

— Dar' tată, și d-ta...

— Eu?... M'ai văzut fumând când aveam vârsta ta?

*

Doctor sincer.

Bolnavul. — Ești singurul medic care mă sfătuiești să rămân aici; toți colegii d-tale 'mi-au spus că să mă duc la țeară.

Doctorul. Negreșit pentru-că ei au mai mulți bolnavi decât mine.

*

Frică actuală.

La tribunal. Defilează martorii.

Înaintează un martor cu înfățișarea foarte distinsă. Președintele îl întreabă:

— Profesiunea d-tale?

— Cassar.

Președintele distrat:

— Pentru D-zeu, d-le, te rog să nu fugi până-ce nu-ți voi lua interogatorului.

BIBLIOGRAFIE:

La Inst. de arte grafice »Carol Göbl« S-sor I. St. Rasidescu, București, Strada Doamnei Nr. 16 a eșit de sub tipar: *Fascicula II* din publicațiunile Societății »Steaua«: »*Foloasele învățaturii*« de *Petre Dulfu*, distins scriitor și laureat al *Academiei Române*. Asemenea se află în deposit: *Fascicula I* »*din țeara Basarabilor*« de *George Coșbuc*, cunoscutul nostru scriitor și poet, laureat al *Academiei Române*. Prețul fie-cărei fascicule este de 15 bani. Venzătorilor se acordă cu 10 bani exemplarul, privindu-i speșele de expediție. Scopul Societății »Steaua« fiind răspândirea culturii până în straturile cele mai de jos ale poporului român, sperăm că vom avea sprijinul tuturor oame-nilor de bine pen'ru realizarea acestui ideal *Comitetul Societății »Steaua«*.

— A apărut: »*Viitoriul*«, studiu politic, de *Dr. Traian Vuia*, rețipărie din »Drapelul«. Lugoj editura ziarului »Drapelul«. Conferință cetită de autor în prima convenire socială din iarna aceasta a societății române din Lugoj.

— Dela Librăria Tipografiei archidieceșane în Sibiu se poate procura »o pagină din *Lupta noastră pentru existență*«. Articoli reproduși din ziarul »Telegraful Român« anul 1900 și publicați de Nicolau Ivan, protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al »Asociațiunii pentru literatură română și cultura poporului român«.

Prețul 1 cor.

Compatriotul nostru Ioan S. Ordean născut în Romos, cotul Hunedoarei. Absolvent al școalei de Agricultură dela Fereștrău, tost

bursier pe termele model ale Archiducelui Albrecht (Austro-Ungaria), ne transpune mai multe lucrări ale sale proprii și anume:

1. »Cultura hemeiului« — București, Tipografia Euf. N. Miulescu, str. Câmpineanu, Nr. 46, anul 1892, broșurată, cu 19 pagini. Prețul 50 bani.

2. De pe termele model ale Archiducelui Albrecht, »Cultura cu abur«, București, Lito-Tipografia Carol Göbl, 16 str. Doamnei 16, anul 1892, broșurată, cu 20 pagini Prețul 50 b.

3. »Industria berei« hemeiul și »Vișele Americane« (Berea este pâinea licuidă a sêracului) București, Tipografia »Gutenberg« Ioseph Göbl, str. Doamnei 25. Prețul 50 bani Broșură cu 31 pagini, 1896.

4. »Cultura sfeclei«. Industria zahărului și Agiul. București Tip. »Gutenberg« Ioseph Göbl, str. Doamnei 23, anul 1896. Broșura cu 44 pagini. Prețul 1 leu.

5. »Criza Agricolă-Financiară«, Remedii și Agiul. București, Tip. »Gutenberg« Ioseph Göbl, str. Doamnei 23, anul 1896 Broșură cu 36 pagini. Prețul 1 leu.

6. »Societățile Agricole« și cauzele mișerilor Agriculturii noastre (Răspunsu unor critici) București, Tip. »Gutbg«, str. Doamnei, 23 anul 1897. Broșură de 22 pag. Prețul 1 leu.

7. »Eminescu« Pesimist, Profet și Economist. Supliment la Revista »Prim vara« București. Tipografia »Gazeta Săteanului« 117 Calea Victoriei 1899 Broșură cu 106 pag. Prețul 1 leu.

În aceste broșure originale, scrise pe basa studiilor economice, autorul a depus totul ce a mai contras din extinsa și temeinica sa praxă. Modul, cum materialul este împărțit, apoi limba curată și la înțeles, sunt tot atâtea atribute, prin cari broșurile se recomandă de sine.

Toate se află de vânzare la Aurel P. Ordean, în Romosz u. p. Szászváros (Orăștie) și le recomandăm și noi cu toată bunăvoința on. public.

„DACIA“

institut de credit și economii, societate pe acții.

Reședința societății: **Orăștie** (Szászváros, Broos).

Birourile societății se află în casele proprii:
(Strada Berăriei nr. 12, lângă posta regească).

Capital social 100.000 ¹⁰⁰/₁₀₀ cor.

Operațiunile societății sunt:

A) primește depuneri spre fructificare.

a) depuneri fără anunț până la 100 cor. 5 1/2 %.

b) depuneri mai însemnate cu anunț de un an cu 6 %.

c) depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6 %.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri se cuprinde în libelul de depuneri.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvă fără întârziere.

B) Acoardă credite personale pe lângă cambii sau obligați cu caventi.

C) Acoardă împrumuturi pe efecte.

D) Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară.

E) Institue ramul de amanetare pe aurituri, argintării, pe lângă dispozițiile legale existente, procurându-și concesiunea forului competent.

F) Cumpără și vinde efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

G) Cumpără și vinde realități.

H) Cumpără și vinde ori-ce lucruri mobile.

I) Tot felul de întreprinderi comerciale și economice, în societate cu alții ori singură.

K) Finanțează patente.

L) Arêndează și exarêndează realități și alte drepturi și întreprinder de tot soiul.

Direcțiunea.

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros.

Opuri —
Bilete de log.
Broșuri —
Circulare —
Bil. de vizită
Invitări —
Bilanțuri —
Acții —
Cap. de epist.
Placate —
Ord. de dans
Adrese —
Compturi —
Note —
Preț Curent.
Anunțuri —
Registre —
Imprimare —
Couverte —
Bilete de cun.
Etc. etc. etc.

Există deja de 14 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comande repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețea cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.